nistab, kül mitukorda piibliraamatut läbi uurinud olewad, seda aga säält mitte leidnud. Prausi härra lubab t'ale aega homikuni järele mõtelda ja ähwardab ametist lahti laska, kui ta selle üle mitte õiget wastust ei tea anda. Murega lõpetab koolmeister oma tunnid, käib tuas edasi ja tagasi, aeab kord nina püsti ja laseb jälle norgu, ning sügab kõrwatagust. Tema teine pool (naesterahwas) kes lõunat laua pääle kandis ja seda märkis, küsib, mis t'al wiga peaks olema, et nii murelikus mõttes seisab; ta räägib seda suurt õnnetust, mis teda waewab. — „Kanade päralt!" ütleb naene ja küsib naerdes: „Mis on siis sinu poea isa nimi?" Mees wastab: „Tirts!" — Nüüd teeb naene temale selgeks, et ta siis ka seda tääda wõida, mis Abraam'i poea isa nimi olla. Mees rõmus, üht targade nurgakiwi, see on: seesugust teistpoolt leidnud olewat, lõpetab tänu ja suure kisaga oma lõunat. Teisel pääwal tuleb prause härra jälle ja nõuab selle tuttawa küsimise üle wastust. Naerulise näu ja suure julgusega wastab tema: „Tirts, auus prause härra!" Mis wastust t'ale sellepääle anti, on meil täädmata. J. Tr.

Kättemaksmine.

Holland'imaal Antwerpen'i linnas, pidas üks proua omale üht suurt kassi, keda üks ametnik kadeduse pärast äratapnud oli. Proua, kes ametnikule seda kättetasumata ei tahtnud jätta, mõtles ühe kena tüki wälja. Tema muretses enesele hulga hiirelõksusi ja püüdis nendega ligi 50 joosikuid elawalt kinni, pani ühe kasti sisse ja saatis siis ametniku kätte, kes uusahnlikult ruttu kaant lahtitegema tõttas. Korraga kargasid piitsahad kastist wälja ja jooksid maeasse laiali. Kasti põhjast leidis ta ühe sedeli nende sõnadega: „Et Teie minu kassi olete äratapnud, teen ma Teile seda auu, saadan omad hiired selle eest waewapalgaks!" — Hää waewapalk ametnikule küll'.

Üks mõisnik sai kord õpetaja juure pruukostile palutud. Kui mõlemad sõõnud oliwad,